

Гайки з болтами

Пилип-Полян Юрик

Зарплати за часів СРСР були невисокі не тільки в селян, а й навіть у представників гегемонії – робітників заводів і фабрик. Тому працівники підприємств крали все, що "не так лежить" і що хоч колись може згодитися вдома. Залишки несли на "товчок" – напівлегальний ринок, який іноді розганяла міліція. На такому базарчику в часи повального дефіциту можна було купити те, чого в магазинах і зі свічкою не знайдеш.

...Славкові пощастило непомітно винести із заводу відро гайок М-18 і таку ж цеберку болтів до них. Але розумів робітник, що продаватиме цей товар до нових віників – попит на нього невеликий. Та й не любив він торгувати на базарі. Тому й поділився проблемою з кумом Віталієм. А той, почухавши потилицю, мовив:

– Щось придумаємо...

До хлопця, який торгував на ринку інструментами, трубами, гайками, шайбами, болтами та іншим заліз'яччям, підійшов Віталій. Пильно оглянувши товар, узяв до рук гайку М-18 і покрутив у себе перед очима.

– Двадцять копійок коштує, – тут же поспішив до нього торговець.

– А скільки їх у вас?

– Та штук двадцять буде.

– І болти до них є?

– Звичайно!

– Бачите, тут така проблема... мені цього малувато. Надумали з кумом стелажі в погребах поставити, тини обновити й арки для винограду звести. Тому зараз купив би у вас відро таких гайок і відро болтів.

– Я запитав у сусіда – він такий, що все дістане. На коли вам треба?

– Та... чим скоріше, тим краще. Я сюди прийду завтра вранці. Будуть – куплю у вас, а ні – доведеться далі шукати. Треба терміново арку спорудити – дружина вже голову прогризла.

– Я постараюся...

За годину на базарі з'явився Славко з двома повними відрами в руках.

– Мужики! Кому гайки?! Кому болти?! – викрикував він. Але ніхто не кидався купувати крам. Та раптом його смикнув за рукав хлопець, котрий торгував заліз'яччям:

– А чому вони у вас?

– За три червінці* віддам усе. Бо випити з похмелюги хочеться, а нема за що.

Хлопець хвилину-дві міркував, подумки множив-ділив і вирішив, що вигідно:

– Добре! Я купую.

Із тридцятьма карбованцями в кишені Славко зайшов до гастроному, бо знав, що на нього сьогодні чекає кум Віталій, який, звичайно ж, і не збирався завтра на базар.

*За тридцять карбованців у 70-80-ті роки ХХ століття можна було купити

пристойний чоловічий костюм. Зарплата рядового колгоспника дорівнювала 60 карбованців...